

Weikop: Det ærede medlem hr. Lars P. Jensen forsvarede de varebytteforretninger, som Fællesforeningen for Danmarks Brugforeninger havde udført. Det var ganske overflødig at forsvare dem. Den højtærede minister siger, at når det er professor Nyboe Andersen, der skriver noget, så må man rette ros og dadel mod ham, men det er slet ikke det, det drejer sig om. Det, det drejer sig om, er, at professor Nyboe Andersen i et stort interview er kommet med nogle oplysninger, som kan give anledning til at spørge, om alle andre har samme adgang til varebytteforretninger som Fællesforeningen for Danmarks Brugforeninger. Så får jeg den oplysning i udvalget, og derefter siger jeg her, at jeg er glad for at have fået den oplysning, at der ikke er nogen forskelsstilling. Hvorfor er man så så sart på det område? Det forstår jeg slet ikke. Jeg er tilfreds med de oplysninger, jeg har fået, men der må vel være en grund til, at man er så sart på det område.

Jeg skal ikke komme ind på hele benzinationeringen, men vil blot slå fast, at det ærede medlem hr. Lars P. Jensen var ganske enig med mig i, at hvis det var mig eller en anden borgerlig, der som minister havde lavet den ordning, den nuværende minister har lavet, så ville det ærede medlem hr. Lars P. Jensen selvfølgelig have kritiseret den sønder og sammen. Hvis vi ganske enkelt i vareforsyningsudvalget havde godkendt det første forslag, den højtærede minister var kommet med, ville det f. eks. være resulteret i, at taxavognene skulle have haft 550 l; de fik 850 l. Det skifter fra den ene dag til den anden. Den ene dag skal vi ikke rationere dieselolie, den næste skal vi alligevel rationere den. Det, man vendte sig imod, var, at det var oplyst, at man regnede med, at der skulle gives, jeg tror, det var 114 000 dispensationer. Der har ikke været nogen uenighed om, at erhvervskørsel skulle tilgodeses. Det var kun en lille spaøftardig bemærkning, jeg kom med; derfor er det mærkeligt, så sart man er. Det hører imid-

lertid til de ting, man kan drøfte i forbindelse med vareforsyningsloven.

Med hensyn til selve vareforsyningsloven sagde det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre), at det var, som om man talte om noget andet. Det ved jeg dog ikke. Vi har netop talt om loven, men jeg havde nærmest indtryk af, at det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) befandt sig som en kat på et varmt bliktag — jeg ved ikke, hvordan en kat har det på et varmt bliktag, men noget i den retning. Det ærede medlem sagde, at det var noget søgt at rejse dette spørgsmål om, at rationeringer, når det drejede sig om valutamæssige grunde, skulle gennemføres i folkettinget. Men må jeg ikke have lov at sige, også til den højtærede minister, at hvis man kommer til at stå i en ny valutastituation, så må alle problemerne drøftes, og selv om den højtærede minister eller regeringen mener, at man skal gå rationeringsvejen, så kunne det godt være, at en drøftelse her i det høje ting kunne føre til et andet resultat.

Så siger ministeren, at forhandlingerne i udvalget ikke er lukkede, pressen kommer dér. Ja men hvornår kommer pressen? Den kommer, når afgørelserne er truffet, men der er ikke nogen presse, så længe sagerne bliver drøftet, og det er en væsentlig forskel. Derfor må jeg mene, at når det netop drejer sig om valutamæssige grunde, hvor der kan være mange forskellige synspunkter, må det være ganske afgørende, at drøftelserne finder sted her i tinget. Jeg tror ikke, den højtærede minister kan være meget uenig med mig i dette spørgsmål.

Det ærede medlem hr. Lars P. Jensen spørger, hvorfor jeg ikke foreslog, at spørgsmålet om benzins- og olierationering skulle behandles i tinget; men vi siger jo netop, at når der er tale om vareknaphed eller truende vareknaphed, erkender vi, at det drejer sig om foranstaltninger, der må gennemføres hurtigt, og derfor har vi ikke forlangt, at spørgsmålene skulle behandles i tinget. Det er altså fuldstændig på linje med de æn-